

เว หั ป ผ ล า พ ร ห ม โ ล ก

ถ้าพวกท่านละกามทั้งหลาย ซึ่งเป็นสิ่งที่ปुरुชนข้อง
ได้แล้ว จงปรารถนาความเพียรมั่นคง เป็นผู้มีขันติเป็นกำลัง
ทั้งมีใจตั้งมั่นเถิด ทางนั้นเป็นทางตรง ทางนั้นเป็นทางยอดเยี่ยม
เป็นพระสัทธรรม ที่พวกสัตบุรุษรักษาแล้ว เป็นไปเพื่อการ
เข้าถึงพรหมโลก

เวทีพัฒนาพรหมโลก

๔๐๓

การทำงานทางโลกทุกอย่าง ไม่ว่าจะเป็นงานเล็กหรืองานใหญ่ จะเป็นภาครัฐหรือเอกชน ต่างล้วนปรารถนาที่จะประสบผลสำเร็จกันทั้งนั้น เพราะความสำเร็จนำมาซึ่งความปลื้มปิติให้กับตัวเอง รวมทั้งคนรอบข้างด้วย ส่วนการทำงานทางใจ คือการฝึกฝนใจให้บริสุทธิ์หยุดนิ่ง จนได้บรรลุธรรมที่ละเอียดลึกซึ้งภายใน ก็จะเป็นที่ยินดีปรีดาทั้งของมนุษย์และเทวาทั้งหลาย เช่นกัน อีกทั้งยังเป็นที่ยิ่งแก่สรรพสัตว์ได้อีกด้วย งานทางใจจึงเป็นงานที่ยิ่งใหญ่และสำคัญกว่างานทางโลก เป็นงานหลักของการเกิดมาเป็นมนุษย์ โดยมีเป้าหมายคือ จะต้องทำตนให้หลุดพ้นจากอาสวกิเลสเข้าสู่นิพพาน

มีวาระพระบาลีที่ปรากฏอยู่ใน มหาโควินทสูตร ว่า

“ถ้าพวกท่านละกามทั้งหลายซึ่งเป็นสิ่งที่ปุถุชนข้องได้ แล้ว จงปรารถนาความเพียรมั่นคง เป็นผู้มีขันติเป็นกำลัง ทั้งมีใจตั้งมั่นเถิด ทางนั้นเป็นทางตรง ทางนั้นเป็นทาง ยอดเยี่ยม เป็นพระสัทธรรม ที่พวกสัตบุรุษรักษาแล้ว เป็นไปเพื่อการเข้าถึงพรหมโลก”

การจะวัดว่าใครมีโอกาสนะจะได้ไปสู่พรหมโลกบ้าง ท่านให้สังเกตที่จิตใจ ซึ่งไม่ข้องเกี่ยวและไม่ยึดติดในเบญจกามคุณทั้งหลาย คือสามารถสอนตัวเองได้ในระดับหนึ่งว่า ความสุขที่ยิ่ง

เวทูปผลาพรหมโลก

๔๐๘

ใหญ่ไพศาลและยาวนานกว่าสุขของชาวโลกก็ดี ยิ่งกว่าสุขอันเป็นทิพย์ของชาวสวรรค์ก็ดี ยังมีอยู่อีก นั่นคือสุขอันเป็นพรหมสมบัติที่เกิดจากได้ฌานสมาบัติ เพราะฉะนั้นเมื่อพระพุทธรศาสนายังไม่ถือกำเนิดขึ้นในโลก ผู้รู้ทั้งหลายซึ่งมีภูมิรู้ภูมิธรรมในระดับหนึ่ง คือยังมีใจไปไม่ถึงกระแสพระนิพพาน ท่านมักจะสละชีวิตทางโลกด้วยการออกบวชประพาสพรหมจรรย์ เป็นดาบสนักพรต ฤๅษีชีไพร หมั่นฝึกฝนอบรมจิตอยู่ตามป่าเขา ลำเนาไพร บางท่านเข้าไปในป่าหิมพานต์ มีผลหมากรากไม้และเผือกมันเป็นอาหาร บำเพ็ญตบะธรรมจนแก่กล้า ได้ฌานสมาบัติในระดับต่างๆ เป็นผู้ทรงอภิญญาที่สามารถเหาะเหินเดินอากาศได้ ครั้นละโลกแล้วก็ไปสู่พรหมโลกชั้นต่างๆ ตามกำลังของฌานสมาบัติ

*ในอโยคสุตตร มีข้อความที่น่าสนใจ ซึ่งกล่าวถึงพรหมโลกไว้ว่า สมัยหนึ่ง พระอนนทได้ไปเข้าเฝ้าพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแล้วทูลถามว่า “ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ พระองค์ทรงทราบอยู่หรือว่า พระองค์ทรงเข้าถึงพรหมโลกด้วยพระฤทธิ์พร้อมพระวรกายอันสำเร็จแต่จิต” พระพุทธองค์ทรงตอบว่า

เวทีพัฒนาพรหมโลก

๔๐๕

“เราทราบอยู่ อานนท์ ว่าเราเข้าถึงพรหมโลกด้วยฤทธิ์ พร้อมทั้งกายอันสำเร็จแต่จิต”

พระอานนท์ทูลถามต่อไปอีกว่า “ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ พระองค์ทรงทราบอยู่หรือไม่ว่า พระองค์ทรงเข้าถึงพรหมโลกด้วยพระฤทธิ์ พร้อมทั้งพระวรกายอันประกอบด้วยมหาภูตรูป ๔ นี้” พระพุทธองค์ก็ทรงตอบยืนยันเหมือนเดิม พระอานนท์ได้ฟังพุทธานุภาพแล้ว ก็ทูลสรรเสริญว่า “ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ การที่พระองค์ทรงเข้าถึงพรหมโลกด้วยพระฤทธิ์ พร้อมทั้งพระวรกายอันสำเร็จแต่จิต และพระวรกายอันประกอบด้วยมหาภูตรูป ๔ นี้ เป็นสิ่งที่น่าอัศจรรย์ ทั้งไม่เคยมีมาก่อนเลย พระเจ้าข้า”

พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสว่า “ดูก่อนอานนท์ พระตถาคตทั้งหลายเป็นผู้อัศจรรย์ และเป็นผู้ประกอบไปด้วยธรรมอันน่าอัศจรรย์ เป็นผู้ไม่เคยมีมา และเป็นผู้ประกอบไปด้วยธรรมอันไม่เคยมีมา ดูก่อนอานนท์ สมัยใด ตถาคตตั้งกายไว้ในจิต หรือตั้งจิตไว้ในกาย ก้าวลงสู่สุขัลลัญญาและลหุสัลลัญญาในกายอยู่ สมัยนั้น กายของตถาคตย่อมพองเบา อ่อนนุ่ม ควรแก่การงาน และผุดผ่องกว่าปกติ เปรียบเหมือนก้อนเหล็กที่เผาไฟอยู่ ย่อมเบากว่าปกติ อ่อนกว่าปกติ

เวทูปผลาพรหมโลก

๔๑๐

ดูก่อนอานนท์ สมัยที่ตถาคต ตั้งกายลงไว้ในจิต หรือตั้งจิตไว้ในกาย ก้าวลงสู่สุขสัญญาและลหุสัญญาในกายอยู่สมัยนั้น กายของเราตถาคตย่อมลอยขึ้นจากแผ่นดิน普利 แล้วขึ้นสู่อากาศได้โดยไม่ยากเลย เราตถาคตย่อมแสดงฤทธิ์ได้หลายอย่าง คือ คนเดียวแสดงให้เป็นหลายคนก็ได้ หลายคนแสดงให้เป็นคนเดียวก็ได้ ใช้อำนาจทางกายไปตลอดพรหมโลกก็ได้ เปรียบเหมือนปยุ่นหรือปุยฝ้าย ซึ่งเป็นเชื้อธาตุที่เบา ย่อมลอยจากแผ่นดิน ขึ้นสู่อากาศได้โดยไม่ยากเลย อุปมานี้ฉันใด ในสมัยที่เรตถาคตตั้งกายลงไว้ในจิต หรือตั้งจิตลงไว้ในกาย ก้าวลงสู่สุขสัญญาและลหุสัญญาอยู่ สมัยนั้น กายของเราตถาคตย่อมลอยจากแผ่นดิน普利 แล้วขึ้นสู่อากาศได้โดยไม่ยากฉันนั้นเหมือนกัน ดูก่อนอานนท์ สมัยนั้น กายของตถาคตย่อมลอยจากแผ่นดินขึ้นสู่อากาศได้โดยไม่ยากเลย ตถาคตย่อมแสดงฤทธิ์ได้หลายอย่างหรือใช้อำนาจทางกายไปตลอดพรหมโลกก็ได้”

นี่คือพุทธานุภาพอันไม่มีประมาณของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ที่หลวงพ่อดำยกขึ้นมาเล่านี้ เพื่อแสดงให้เห็นว่าพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงรู้แจ้งแทงตลอดในพรหมโลกทั้งหมด และสามารถเสด็จไปสู่พรหมโลกได้ด้วยกายเนื้อ ครั้งนี้ เรามาถึงพรหมโลกชั้นที่ ๑๐ ซึ่งมีชื่อว่า เวทูปผลาภูมิ เป็นที่อยู่ของพรหมจำพวกหนึ่ง ซึ่งเสวยพรหมสมบัติที่เกิดจากอำนาจ

เวทปผลาพรหมโลก

๔๑๑

ฉานสมบัติที่มีผลอย่างไพบุลย์เต็มทีกว่าพรหมชั้นล่าง ก่อนอื่น หลวงพ่อขอทำความเข้าใจย้อนหลังเกี่ยวกับพรหมโลกชั้นล่างๆ ว่า ผลแห่งฉานกุศลที่ส่งให้ผู้ที่ได้ฉานสมบัติไปเกิดใน พรหมโลกทั้ง ๙ ชั้นที่กล่าวมาแล้วคือ ปฐมฉานภูมิทั้ง ๓ ซึ่ง ได้แก่ ปาริฉัชา บุโรหิตา มหาพรหม ทุตติยฉานภูมิ ๓ ชั้น คือ ปริตตภา อัมปมาณาภา อาภัสสรา และตติยฉานภูมิ ๓ ชั้น มี ปริตตสุภา อัมปมาณสุภา สุภกิณหา

ผลของฉานกุศลที่ส่งให้ไปอุบัติในพรหมโลกทั้ง ๙ เหล่านี้ ไม่เรียกว่ามีผลไพบุลย์เต็มที ทั้งนี้สืบเนื่องจากเหตุผลตาม สภาพธรรมที่เป็นจริง คือ เมื่อคราวที่โลกถูกทำลายด้วยไฟนั้น ปฐมภูมิฉานทั้ง ๓ ก็ถูกทำลายลงด้วย เมื่อคราวที่โลกถูกทำลาย ด้วยน้ำ ปฐมภูมิฉานทั้ง ๓ และทุตติยฉานภูมิทั้ง ๓ รวมเป็น ๖ ภูมิ ก็ถูกทำลายลงด้วย ครั้นโลกถูกทำลายด้วยลม ลมบรรลัย- กัลป์ได้ลุกลาม ไปถึงตติยฉานภูมิซึ่งมี ๓ ชั้น รวมเป็น ๙ พรหมภูมิทั้งหมดนี้ ก็ถูกทำลายลงด้วยไม่มีเหลือเลย

เพราะฉะนั้น บรรดาพรหมทั้งหลายที่ไปอุบัติอยู่ใน พรหมภูมิเหล่านี้ จะมีโอกาสเสวยสุขอันประณีตอยู่เต็มที่ตามวัย ของอายุได้ ก็แต่เฉพาะพรหมที่เกิดขึ้นพร้อมกับโลกเริ่มสร้าง เท่านั้น ส่วนพรหมที่เกิดภายหลังจากนั้นจะเสวยพรหมสมบัติอยู่ จนเต็มอายุขัยไม่ได้ เนื่องจากพรหมวิมานในพรหมโลกนั้นๆ ได้

เวทูปผลาพรหมโลก

๔๑๒

ถูกทำลายลงแล้ว ดังตัวอย่างเช่น ท่านที่ได้สำเร็จตติยฌาน
ชั้นปณิตะ ครั้นตายไปแล้ว ก็ตรงไปอุบัติเกิดเป็นพรหมในชั้น
สุกิกิณฑา ซึ่งเป็นชั้นตติยฌานภูมิ อายุขัยของสุกิกิณฑานั้น
มีประมาณกำหนดว่าเป็นเวลา ๖๔ มหากัป สุกิกิณฑาพรหมที่
จะมีอายุเต็ม ๖๔ มหากัปได้ ก็แต่เฉพาะพรหมที่เกิดขึ้นพร้อมกับ
โลกเริ่มสร้างเท่านั้น ถ้าเกิดหลังจากนั้น จะต้องมียาขุข้อยลงไม่
ได้ผลเต็มที่ คือไม่ได้มีโอกาสอยู่ในพรหมโลกชั้นนี้เต็มตามอายุขัย
เพราะมีกฎตายตัวอยู่ว่า ตติยฌานภูมินี้จะต้องถูกทำลายทุกๆ
รอบ ๖๔ มหากัปเสมอ

พรหมที่อยู่ในระดับปฐมภูมิฌาน ทุติยภูมิฌาน และใน
ตติยภูมิฌาน จะไม่มีโอกาสได้เสวยผลแห่งฌานกุศลอย่าง
ไพบุลย์เต็มที่โดยทั่วกัน แต่เวทูปผลาภูมิ เป็นพรหมภูมิที่พ้นจาก
การทำลายล้างทุกๆ อย่าง ดังนั้นพรหมทุกๆ องค์ที่มาอุบัติเกิด
ในพรหมภูมินี้ จึงมีโอกาสดำเนินพรหมสมบัติเต็มตามอายุขัย

นอกจากจะได้รับผลแห่งฌานกุศลของตนอย่างไพบุลย์
เต็มที่แล้ว พรหมเหล่าเวทูปผลาภูมิ ยังมีความพิเศษของพรหม-
สมบัติ เช่น พรหมวิมานและรูปร่างก็มีความประเสริฐกว่าพรหม
ทั้งหลายในพรหมโลกทั้ง ๙ ที่ต่ำกว่าตนอีกด้วย เพราะว่าพรหม
แต่ละองค์ล้วนแต่ทรงคุณวิเศษ ได้บำเพ็ญตบะธรรมมาอย่าง
กลั่นกล้ำ จนได้บรรลุจุดตถฌาน คือฌาน ๔ อันเป็นรูปฌาน

เวทปผลาพรหมโลก

๔๑๓

ขั้นสูงสุดมาแล้วทั้งสิ้น จึงได้มีโอกาสมาปฏิบัติในพรหมโลกแห่งนี้
ซึ่งนี่ก็เป็นเรื่องราวของนักบวชผู้ได้บำเพ็ญสมาธิภาวนาอย่าง
เอาจริงเอาจัง จนได้รับผลแห่งลัมมาปฏิบัติในระดับฌานสมาบัติ
แล้วมาบังเกิดในพรหมโลกชั้นต่างๆ ซึ่งหลวงพ่อบอกว่าที่พรหม-
โลกชั้นที่ ๑๐ ก่อน คราวต่อไป จะเล่าพรหมโลกชั้นสูงๆ ขึ้นไป
ให้ทุกท่านตั้งใจระพฤติปฏิบัติธรรมให้เข้าถึงพระธรรมกายให้ได้
แล้วเราจะแจ่มแจ้งในเรื่องของพรหมโลกในภาคปฏิบัติกันทุกคน

